

Мълчи Марица. В тъмнината
отклика бързо ек след ек,
възправил ръст над равнината
говори гордият човек :
— Станете, селяни, из мрака,
развейте огненосен стяг,
приижда ден и там ви чака
щастлив и лъчезарен бряг.

Строшете робските окови
на цар, тиранин и злодей,
творете бъднините нови—
светата правда да изгрей.
Бъдете воини в борбата,
крило за селския народ,
през кръв се ражда свободата
и новият честит живот !

Ломете всяка мерзост низка,
ковете утрешния ден,
победата е, братя, близка,
живот се ражда обновен.
Десници трудови сплотили,
през вихри, огън, мрак и дим,
в борба задружна, с общи сили
в едно сърце да се сплотим !